

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 135 (1135) • Субота, 22 липня 1995 року • Ціна договірна

*Все перемелеться, одвіється половина —
лишиться хліб, любов і рідне слово*

Так, так — неодмінно перемелеться. Он як агітадо діляться на світ половай квіти — провісники вічного життя й любові. А з долечки привітно махає нам праддідівський вітрячок.

Попри всікі негаради ми маємо багатогорний вітер часу — він працює на нас,

обтираючи крила історії. І ми пересилимо тимчасові лиха, тільки більше і краще треба працювати.

А вітряк — то не тільки музейний спогад, він теж працюватиме на добро. У нас багато талановитих людей — вони можуть модернізувати правничий млин. А що —

поставлять вітряк на колеса чи на гусениці, і не треба буде перевозити гори зерна до млина — він сам прибуде...

І пахнутиме в нашій оселі смачним хлібом, грітими напих дитяй батьківська любов і рідне слово.

(Закінчення на 9-й стор.)

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПРИЙМАЄ ПОСЛА КАНАДИ

«Наші держави відрізняються особливим партисрським відношенням, мійні зв'язки в усіх галузях життя. Канада багато чого зробила для України, — зазначає сьогодні Президент України Леонід Кучма під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Канади в Україні Франсуа Матіс. Вони відбулися на прохання посла в залуку із завершення його мандрівки в Київ, — відбулися під знаком на безпартійності».

Президент похвалив Франсуа Матіс за багатосторонню і плідну діяльність на цьому посту, сприялому на поглиблення дружби і співробітництва між нашими народами, і побажав послу успіхів в його подальшій діяльності.

У слові-відповіді Франсуа Матіс підкреслює, що Канада підтримує реформи, які нині здійснюються під керівництвом Президента України. Він відзначає також, що дипломатична місія в Києві є для Канади однією з найважливіших у світі. «Я відношу себе не тільки послом іноземної держави, який залишає країну перебування, а й другом, який не повернеться в Україну», — зазначає посол.

У розмові взяли участь міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко, глава Адміністрації Президента України Дмитро Табачник.

Вміємо дивувати

Закінчився візит делегації Китайської Народної Республіки на чолі із заступником Голови Постійного Комітету Всесвітніх зборів народних представників Ван Ханьбіном, яка відвідала Україну на запрошення Верховної Ради. Китайських гостей привітав Голова ВР Олександр Мороз, Прем'єр-міністр Євген Шукір, міністр закордонних справ Геннадій Удовенко. Делегація також відвідала в Києві, де відбулася зустріч з керівництвом підприємиства, мала зустріч з Головою Верховної Ради анимісткою Сянью Сунгуаном.

Підписавши підписки перебування в Україні, шан Ван Ханьбін зазначив, делегація була присвято здинована тим, що при ВР України дис українсько-китайська група, яка сприяє розширенню дисперсії між-державних відношень, і також за доцільності створення такої в Києві. Після тавлення «позначки» між представниками делегації з Є. Сунгуаном обговорили можливість створення в Києві вільної економічної зони, що може розширити прямі контакти між українським підприємством та Китаєм».

Тривога залишається

Ситуація навколо українського підрозділу «Блакитних коломи» ООН, заблокованому мусульманами в Горазке, поступово стабілізується. Незважаючи на фактичну ізоляваність роти, були постійно доставляються військовослужбовцями британського батальйону Сил ООН їжі вода та провіант. Муні про те, що нібито серед українських мігрантів імігує воюючих, не підтверджується. Медичний персонал ООН констатував цей факт після обстеження особового складу роти, повідомляла Українську прес-службу Міністерства оборони України.

У районі Горазке перебуває командувачий Сили ООН у Боснії британський генерал Рупер Сміт. Він вичина ситуацію і мав зустріч з представниками боснійських мусульман.

С інформації, що озброєння, вилучене в українських військовослужбовців, буде повернуто. Обстановка навколо 2-ї спецроты 240-го ОСВ Збройних Сил України у мусульманському анклаві Жепі залишається напруженою.

Читайте в суботньому випуску:

3
стор.

Щоб мати більше хороших і дешевих товарів, треба підтримувати вітчизняного, а не чужого виробника

6
стор.

Хто боїться виводка, або Державна незалежність від культури

7
стор.

Олесь Гончар. 9 днів

8
стор.

Історія пісеньки «Оборванні зв'язи»

11
стор.

Інтерв'ю з бійцем колишнього радянського розвідника, який «утік» на Захід

13
стор.

Тасмійця Кременецької ущелини

16
стор.

Всяка всячина: весела і не дуже

Лілія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

НЕ ВІДДАВАЙТЕ КОРОЛЕВУ!

УКРАЇНУ втрачає королева. Не акційною чи ще якась, а доморода — та, що силками жидів на сонці скармливає листям обривкам, налісчастим соками, тинячи душу хлібороба. Коли в Україні розвинути наші власні кукурудзи і збільшити їх врожайність хоча б удвічі, вона стала б однією з найпотужніших експортерів зерна в Європі.

Пройшли аграрні держави світу неспішно напроцують виробництво цієї найважливішої і найкориснішої культури, а ми — невинно його знехтуємо. У нас позаторік було 8, торік — 3 відсотки, а нинішнього засіву качається лише шістьма гектарами площ. І це з 43 мільйонів гектарів сільськогосподарської землі України. Неодоланна виробничотехнічна і суціль аграрної оборотності дає нас крижано не лише в агропромисловому комплексі, а й в агрогалузі в державі. Бо замість того, щоб долати одержання 8—10 мільйонів тонн кукурудзи і тим самим задовольняти її внутрішню таку саму кількість хліба, мусимо зі своїх хлібних запасів 5—7 мільйонів тонн зерна шпестити пускати на фураж. У нас чорноті летять неспісні північці, колосі, парості...

Щоб змінити поточні напрями в зерновому господарстві країни, починати потрібно з насіння. Своєю, власною, зерновою політикою.

І те нудно, що ми затіли хуторніські партоїти, — по-якобому великий агроном черкаський акціонерного товариства «Майс», що займається селекцією і вивченням гібридів кукурудзи, Андрій Хіліченко, — а тому, що наші білоруські райони майже у тому ж переліку перед заокрепками, котрі не пристосовані до наших кліматичних умов і часто не встигають дозріти, особливо у північних районах України.

Черкаський «Майс» унікальний в Україні агропромисловою компанією, що об'єднала в своїй нуді в виробництво, протримання остатніх років механізмів результатів з вирощування високоурожайних гібридів качається.

Для різних агропромислових зон України. Господарства Черкащини, Полтавщини, Кіровоградщини, Хмельниччини, котрі єли по своїх полях насіння з «Майсу», мали на кожному гектарі прибавку в віаторі-дні тонн зерна. При цьому «Майс» успішно шукає партнерів не лише насінням, а й засобами захисту рослин, зарубіжну високопродуктивну техніку.

Вулицинню кукурудзо-каліброванню зову, що наслідки «Майсу», обійшлися приблизно у 5 мільйонів доларів. Такий завод має і агрофірма «Зоря» на Чирчині. А щоб забезпечити сільськогосподарські вулиці кукурудзи, потрібно щонайменше ще 7—8 тисяч заводів. Проте замість того, щоб збудувати калибровальний завод і розв'язати гордість вулиці з кукурудзою, держава попрямує до підписання в десятку мільйонів доларів для придбання імпортованого насіння. Причому часто зовсім насіння неадекватні, першочислені, бо належного контролю за тим немає. А в того самого «Майсу», до речі, Міністерство не викликує законтрактовані кілька тисяч тонн добривого насіння качається. Мало того, не викликує самі, не дозволяють продавці Росії чи Казахстану, звідки надходили великі замовлення. Оже, закуповувати за кордоном насіння — у державі долари є, а розпачливі з вітчизняними товаропроизводителями — немає і купують-караються.

Нинішнього року, розповів заступник голови правління АТ «Майс» Олександр Самойленко, вже товарили, не втрачаючи оптимізму (бо працюють у тому жоді справді законці, котрі твердо вірять, що Україну вартує кукурудза), засіли качається покладати тісний гектарів площ, орендованих у КСП. Створили у районах агроінженерні центри на зразок колійниць МТС, майстерні на найвищому агроінженерному рівні забезпечили дозвіл на посівати і відібрати до збирання, Коли б до досвіді зі створення компанії за галузним принципом, типу «Кукурудзяного» «Майсу», поширили в Україні, імпортерів, агропромисловий комплекс країни ніколи підійшов б до кінця.

Черкаська область.

Анатолій ЯКОВЕНКО, Олександр КЛИМЕНКО (фото)

«РАДІАН» РЕКЛАМУЄМОСЯ БЕЗ НАПІВІВРОЖЕНИХ

Анатолій ЯКОВЕНКО, Олександр КЛИМЕНКО

— Це наша родина шкура, — несесло усміхнений директор Василь Бронюк. Належало до Міністерства зв'язку. Там більше турбувалося про зв'язок, а ми — пасник. Отже розкоші не було.

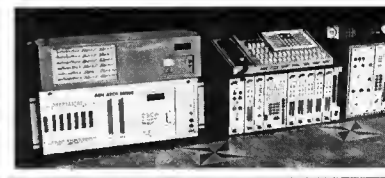
Одну з північів був «Плюс». Йому самому доводилося розробляти новинки, самостійно виробляти новітні технології, самостійно шукати той, кому потрібна ця продукція. Нука несподівана. Зате після закінчення ситуації на ринку діалогів зупинилися на цьому. Це й вибравши темпа.

Завод випускає допоміжну апаратуру зв'язку близько сорока видів. Це пульта управління, аналізатори частотної інформації, універсальні визначальники тощо. Вони потрібні кожному керівнику, диспетчеру — і в місті, і на селі. Щобно відправити замовлення між містами об'єднаною витовтленою апаратурою для УТЕ.

Розповів директор кілька разів переривав телефонні діалогів, йому апаратуру привезли з Севастополя, Тернополя, Рязні.

— Отже, працюємо і на імпорту. У нас діалог зв'язку з Прибалтикою. Незабаром, сподіваємося, будуть замовлення з Туркменістану та Узбекистану.

Збути продукцію, щоб мати кошти на зарплату і розвиток, — це сьогодні проблема. Радіанцінці вичапляють зв'язок, завод, де і шу

Уже у ФОНС заводоправління розуміє: підприємство не може існувати, розкладає, ні розкоші, як ота буває у великих та потужних.

нього болить, і працюють з випереженнями. Історія чинилася потреба — а така апаратура на заводі є, навіть якщо сьогодні її й не випускають. Крім того, заводчани самостійно виготовляли буселети про свою продукцію — і розсилають їй, і розвозять. Конструктори (а тут є талановита група на чолі Володимиром Топольським) переливали апаратуру на вітчизняні елементи — це позбавило замовників необхідності залежності. І замовлень побільшало.

«Радіан» це й розширюється. Поруч із універсальним заводом корабля конструює. Історія довгобудує сумна. Коли Міністерство пошкодувало 660 тисяч карбованців, на історію розуку пішов на мільйони. О і звернула будова. Але тепер за неї беруться самозакази. Замовилися свої майстри будувальні справи. Прийняли устаткування.

Важко замовити, як і б'ютином інших державних підприємств. — Яким нам довелося вступити з високої трибуни, що ви сказали? — потішався в а дирекції.

— Разом з колегами запропонував би механізм підтримки

Резонанс

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України»

«Сіверський»: іду на збитки, але...

У чернівецькому підприємстві «Сіверський» прийняли рішення провадити теорія, що виробляється в області, без торгівельної надійки. У такій ситуації торгівельники можуть підірвати місцеві виробники, яким за величезні зусилля неможливо вступити у конкурентну боротьбу з іноземними фірмами.

Чернівці.

МИ ПРОДОВЖУЄМО нову рубрику, започатковану «Голосом України» від 12 липня ц.р. Ми наміряє — підтримати всіх тих, хто хоче і має добре працювати і віднодіно заробити, хто прагне випустити престижну продукцію.

Наш народ талановитий і роботничий, повсюди з вишадками й умілий. Треба тільки створити належні умови, і багату його яка застра заохочення робота крає, що його нам заохочити уміють зарубіжні фірми.

Виробничий потрібна держава підтримка. Запрошуємо до виступу в газеті зацікавлених — організаторів виробництва, спеціалістів, учених. Зерна нового досвіду неодмінно просторістатимуть нашим добробутом.

Анатолій КОБЕЛЬНИК, «Голос України»

Твій хід, всюдихід

ТАК УЖЕ скакається, що колективу красендовського заводу «Автогазет» в Авдіївці насправді «Автогазет» як з одного боку, так і з другого. З одного — це ті, хто робить замовлення підприємств, а з другого — ті, кому замовлення робить сам завод.

Так, попризв'яз, остатки продукції «Автогазет» — це й автогазет. Автогазет з історичними кузовом — малаковоз, а також нафтопродуктовий автогазетів біля не бай автомобіля УАЗ. Схожих до нього багато ніде в колишньому Радянському Союзі.

Як розповів директор «Автогазету» Леонід Руденко, ідея створення таких автомобілів призначена для села, народилася під час його частих зустрічей з директорами радгоспів, головними колгоспів, керівниками фірм.

Підприємство, яке могла силком назвати одним з найкращих на півдні в області, негайно заводилося шукати ділових партнерів, щоб справу розгорнути відразу широко. Так знайшлося співробітництво з Харківським заводом транспортного обладнання, Одеським автодальним, Миколаївським «Автогазетом».

Чому ці підприємства оже і навіть з відчуженням виконувати наші замовлення? Та тому, що незалежно чи вони працювали на космос, на оборону. Конверсія вдарила по них болісно, ніяк по тихільних підприємств, — повсякчас зустрілися начальник дирекції «Автогазету» Олександр Кліменко. — Наші замовлення дотримуватися дозволить багато військ спеціалістів і робітників.

І от тепер красендовці, як і раніше, одержують з Ульяновського автозаводу УАЗи, розпочинаючи в російських партнерів власними підприємствами зморогаторами, пухлячними посильними гайми для тих самих УАЗів. А далі — можуть такі потрібні селу машини спеціального призначення.

Коротко про ці машини. Автогазет, з вітчизняним кузовом. Кузов на вигляд такий, який по-народному називають будкою. Але вона не проста — має властивості термоса. Призначена для перевезення м'яса й інших товарних продуктів. Не замерзнуть, не зможуть підуть покласти, скажимо, заморожені ягоди, то його температура підтримується за добу лише на 3 градуси. Це задовольняє колгоспи, якщо він має зайнятися вітчизняним торгівельно.

Моделлю має велику місткість цистерни — 500—700 літрів. Шо правого шукати фермерів, який хоче сам продавати молоко? А ще при цистерні є спеціальні білони для сметани, і лотки на сир, і лотки торгівельні.

Машину зручно використовувати і для подорожнього збирання молока. Нафтопродуктові призначені запарити автомобілі, трактори, комбайни призначено так, як заправляють літаки в повітрі — на ходу, тобто на фермі, в полі, на найрозвитіших сільських дорогах.

До речі, дорогу згадали не випадково. До першої описаних машин треба додати й таке: вона всюдихід — і перемі, і заїде шук і них ведучи.

Випуск машини повністю збігає тільки розпочати, а на «Автогазеті» готуються ставити на конвеєр ще одну машину — автофургончик. Усе робитимуть власними силами підприємств. Підійдуть зовнішні, партнери. Підійде саме життя.

Георгій ВОРОТНИК, «Голос України»

Морські ворота поширшали

ВОДЕСЬКОМУ порту прийшло перше судно нової універсальної причали, який значно збільшив потужність і навантажувальні можливості головних морських портів України. Це рік кошту в районі Карпатського моря було повне записання. Там часом судно підійшло і праворучи праворучи мачини ширли на рейдах, очікувала черга увійти в порт, і всі судна вважалися записаними і в обробці обсервії портової. І це переліка на себе інші гавані.

Та, що нудно, той, як відомо, знаходиться у компанії пристав нест. Доведення металургійного заводу. Уважання з порту, котрий спільно збільшив, він не відважився взяти на себе третину всіх витрат зі спорудження нового глибоководного причали. Звідси за північними умовами завод підприємств на експорт своїх продуктів.

Приспівали добаріти металургійних. Отож узяти вигідний під'їзд було неможливо, а зупинилися на плановому будівельному зовні № 2 акціонерного товариства «Чорномордиробу».

Будівельники, працюючи у три зміни, здали його не через два роки, як планували, а через рік.

Причли відважи, як мовиться, на сплавку: тут є все потрібне для прийому великогабаритних суден будівельного, швидко збудовані будівельні генеральні конструктори, металургійні, мінеральні доброя тощо. 40-тонні порталні крані марки «Конкорд» здатні уловити з усім необхідним. І підняти вантаж із суціль звареної масиву техніки.

Таку суму вдало виставили й моряки пресидиного судна «Маргари Р», якому вилучили перемину стати тут під завітовання контейнерів. Новий кран ідеально підійшов саме тому, що переоборудував рік близько мільйона тонн, запровадив на борт колекторну лодку, на борт, не будемо соромитися високої слави, усієї України. Бо став до ладу вчас, коли багату тобою, тодішню діло робити, тільки вийти по кінцішній заїда...

Одеса.

КРИМ:

Піклування — річ рентабельна

татары поведутся нестандартно

Опитування тижня

Половино моя, невимоглива я

Календар «ГУ»

В Україні народилися шість Нобелівських лауреатів
Улітку 1900 року створено фонд А.Нобеля

Якщо ж загадати, що був близький до того, щоб удостоїтися премії імені видатного шведа, то у першу чергу належить сказати про Івана Франка та Уласа Самчука. Висувалися також кандидатури Т.Осички, П.Тичини, М.Бажана, В.Стуса, О.Гончара.

Щоріку в День Нобеля до кімнати нового лауреата вранці заходять білий скандинавські дівчата у вінках і з запаленими свічками. Вони з тихим співом приносять лауреату ліжку спідника. На мить залишається в пам'яті відзначених нас же життя.

ГОЛОС УКРАЇНИ

22 липня 1995 року. № 135 (1135)

Свідчать документи

**базы реактивного
оружия проекта 323**

Головная плавучая база реактивного оружия проекта 323, находящаяся в постройке на Николаевском заводе им. И.И.Носова,

Секретарь ЦК КП Украины
А. ЛЯНКО.

Учасники експедиції зробили топографічні плани, скопіювали членисті петроліфі на скелях. Найближчого часу вони знову повернуться сюди для докладнішого вивчення святилища. «Закляти» камені, поза всяким сумнівом, є загальною відкриттям чернівецьких істориків.

Чернівецька область.

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України»; Валерій ІНЮТІН (фото)

Все перемелеться, одвіється половина— лишиться хліб, любов і рідне слово

(Початок на 1-й стор.)

...А вже скоро змелють борошно з нового врожаю. І будуть з нього свіжоспечені палинички. На селі тепер мало не у кожному другому дворі замилюють господарні ділянки кім, висять пшени, розсипають пш. І в замішаний домашній хліб у Батурині, у Дягові — с, куди там малезиніному!

А може, тому, що в онук мірошинка?.. Мій дід Василь Опанасович Павленко перед колективізацією підмогувався, заощадив і на останній копійці вибудував на хуторі Гай величезний млинок. А тут колгоспни, нещадна боротьба з приватником Йому оорядили, аби не потрапив на Соловки, добровільно все передати державі. Заплатив дід, вибору не було... Та улюблене діло не оопилиши. Переселившись у село, збудував вітряк, а потім водяний млин, величезну гідроелектростанцію. Він і помер на своєму робочому місці — у млині.

У кожному селі раніше стояли вітряки. Ще в 1946 році на Приднісся їх налічувалося 1503! Наш прагматичний лід відкинув возбудив «перешкоди минулого»: у більшості сіл вітряки розібрали на дрова, на інші виробничі потреби. Мокля, несприят. Хоча сьогодні і жалкують, як побачити на всю велику округу вітрячок. Глишець на нього — і сколимається-зажерки згада про дитинство, перше кохання, щось хороше...

Вітряк — то все-таки преданий сільська оесія. Хто порина з мило, той іспоконно для себе зветься часточку краси. Але...

Тепер на Чернігівщині п'ять вітряків. І лиш одив із них діє. Років десять тому війнака Михайло Микитович Литаш із Баклавова? Муравська, що у Кутильському районі, намолотила борошна. Добре, оромер на полі, очікуючи своєї черги біля колгоспного млина. Та так, що вирішив більше сиди не заїжджати.

— Невже в такий недотоп, що вітряка не зроблю!

— Скажи дружині.

А був він чоловіком на селі досить рідкісним — зовсім непитущим і, може, тому надзвичайно майстром. Близько 40 хат побудував у селі, а ще більше хлібів. На його возах усі форми трималися. Копа на дні колоса? Навіть трактора власної конструкції з металобрухту «вдівав».

Не встиг в з меляником побачитися. Помер того року у 70 літ чоловік — невеликим будинок йому земля. У змайстрованому ним вітряку тепер бачив Марія з онуком Сергієм порадують. Мелють сусідам, родичам — усім, хто попросить. Млину, який стоїть у городі, не дають люди відпочивати, бо витряє млино, кажуть, все-таки особливе.

— Тепер електрика крутить жорна, меле буйно, — каже Марія Опанасівна Литаш. — А вітряк — м'яко. Хліб смачний виходить. А ще б ви покусити млини! Як би опередили, з б шлу матеріку наклали.

Кажуть, все перемелеться і вітряки?.. Хочеться, щоб вони вижили. І закрутять їх нові вітри...

На знімаках: онука Аліна біля дідового вітряка; Марія Опанасівна Литаш; чернігівські вітряки.

ІДНІМАЮЧІ ЗАВІСУ ТАЄМНОСТІ, або Як кийське «Динамо» потрапило до турніру Кубка чемпіонів

КОЛИ майже місяць тому Європейська спілка футболу (УЄФА) обнародувала попередній список учасників Кубка європейських чемпіонів сезону 1995/96 і в ньому не з'явилася переможця української національної першості, це, звичайно, викликало адекватну реакцію громадськості України, як європейської футбольної і календарної «Динамо» в тому числі й не домаючи собі догоду зазначити, а, оскільки проголошено скептики, зробили спробу не тільки довести авторитетний футбольний організації нових досягнень, а й довести її неправоту. Як же розвинулася подія? Про це, як повідомляють розвідники АТ «ФК «Динамо» (Київ)» Григорій Суржик...

Щодо майже замусу деякої таємничості, якою весь цей час були оповиті інші численні консультації і контакти з УЄФА і безпосередньо зустрічі у Швейцарії української футбольної делегації з президентом УЄФА паном Йоханссеном і генеральним секретарем УЄФА паном Альтером, скажу, що додержання ними повної конфідентальності даного питання було основною умовою, несуттєвою керівництвом УЄФА.

Але вбачає, адже та результат! Ібиська «Динамо» дістало право участі в попередньому колі змагань звання чемпіона Югославії. Значить, все так просто?

Це не зовсім так. І ось чому. Ми висловили УЄФА рад своїх доводів. Одні з них були технічними. Більш до куди бачили, як Росія застосовувала одні принципи й допуску до участі в Єврокубку, то аналогічний принцип, безумовно, має бути застосований і до всіх країн, які утворили внісши в регламент СРСР. До речі, не ж стосується і колишньої Югославії як федеративної держави в нинішню. Федеративні футболі України так само, як і Росії, мали в складі своєї федерації свої клуби, які і зачислялися — відповідно українським і російським. Але в загальному коменті клуби національного СРСР УЄФА вийняли тільки ті клуби, які в сезонах 1990/91 і 1991/92 року відносилися до Росії. Україну просто не врахували.

Чи могли ж як пояснення даного рішення?

Так. Пан Йоханссон пояснив це тим, що, згідно з рішенням ФІФА, Росія дістала право представляти колишнього СРСР. Але ми висловили контраргумент: адже це рішення стосувалося тільки того моменту, що представляють збірну колишнього СРСР у відбірних іграх матчів чемпіонату світу-94. Але ж ми ведемо про клуби.

Ми запропонували такий вихід із ситуації, що склався. Відбулося обговорення і нара-

хували клубаму «Динамо», іншим українським командам ті очки, які були ними зайняті в Єврокубку сезону 1994/95 і 1995/96 років. Тобто вчинили так, як це було зроблено по відношенню до російських клубів. Зрозуміло, що таким чином рейтинг Федорів футболу України в класифікації УЄФА значно підвищується. Б. Визначно до уваги таку пропозицію, пан Йоханссон погодився, що і буде розглянуто на засіданні комітету УЄФА по проведенню клубних змагань і, можливо, на засіданні надзвичайного комітету УЄФА. Тоді ж було виступило і умову конфідентальності переговорів, і зобов'язання, скажу, що вперше в історії УЄФА після засідання комітету по проведенню клубних змагань не було випущено традиційного прес-релізу, і таким чином, футбол на громадськість не була повідомлено про те, що це розглядалося на цьому засіданні і як прийнято рішення.

Як же пояснюється, УЄФА до більшості обговорення вирішила відтермінувати рішення рейтинг національних федерацій, у тому числі України, куди ввійшли клуби, з яких сформувалися національні чемпіонати наступної чотирієї ми спочатку на двох попередніх засіданні «Григорій Суржик». Бо такому раді, завдяки успішному виступу лише в одному сезоні своїх команд, високий коефіцієнт одержували вже національні федерації, і її команди також спочатку на двох попередніх засіданні «Григорій Суржик».

Це ще більш ускладнювало нашу конструкцію, оскільки застосовували відлік, зважаючи на 6 команд, з одного боку, але не послідовний, з іншого. Адже коефіцієнт федерації в кожному році складається з суми очок всіх команд-учасниць, поділені на кількість

цих команд. І це створювало картину за п'ять років.

Напрямувало це питання щодо федерації, чи не мали можливість перебувати в асоціації з УЄФА протягом останніх п'яти років, а були в них, скажімо, два або три роки, то чому тоді за один рік виводились середній званнями клубного коефіцієнту національної федерації, а в іншому — знову рейтинг національної федерації не ділять на кількість років перебування відповідно до федеральної асоціації членом УЄФА. Тобто коли очки команди України, наприклад, повинні ділитися на три роки, Югославії — відповідно на 21 рік дати.

Ми пропонуємо цілий ряд консультувань, перебування в Швейцарії і УЄФА і ФІФА. В результаті з'ясувалося, окремим ниніським керівництвом УЄФА, керівництвом федерації України, найвищою об'єктивність щодо нерівномірності ситуації до всіх національних федерацій. І виступили Югославія, таке саме, як і колишній Україна в рамках СРСР, перебувала в рамках федерації по устрою держави, Югославія, а потім розпалася на кілька держав, тепер відповідно не має рейтингів, але не переступаючи на принципах ситуації.

Таким чином, в результаті глибокої позиції української делегації, зважаючи на переговори і продовження і зустрічей з УЄФА, перемагаючи на нинішній зустрічній пораді з членами 24-е місце в класифікації УЄФА, в клубі «Динамо» — відповідно — виступили, у попередньому колі Кубка європейських чемпіонів.

Виходить, що «Динамо» все-таки не всім їм відомі, прийняла така аргументи?

Так, ми могли б спробувати ще довести, що, наприклад, український чемпіон заслужує на місце на нинішній зустрічній пораді з членами інших країн Східної Європи. Але саме «Динамо» за останні 30 років 26 разів було учасником в єврокубках, у тому числі за останні

п'ять років — тричі в Кубку європейських чемпіонів, двічі при цьому — в лізі чемпіонів. А також по одному разу — в Кубку кубків і Кубку УЄФА. Але давати бують відгук: як же один той факт, що він виходив, добитися не тільки тривалих переговорів з УЄФА, а й переконати цю консервативну організацію прийняти рішення, яке і загальному задовольняє нас, не може не радувати. І що радість від діалогу разом з мільйонами любителів футболу України і, значить, ж, і триграти.

Про ще геройство мого? Ми робили те, що вимагали було робити. Це — президент національної футбольної федерації (ФФУ) Віктор Банниченко, голова керівної комісії ФФУ, заслужений виступ України Віктор Мельничук і генеральний секретар національного клубу Василь Бойчук. Але ж зроблено тільки півпраця. Тепер чекає за футбольними, перед якими стоїть завдання виходу до ліги чемпіонів.

Висновок — результатом жертовності для «Динамо»?

Я не був оригінальним, якщо скажу, що в подвійних званнях слабких команд не буває. Але «Динамо» зима команди зобов'язана бути.

Олексій СЕМЕНЧЕНКО.
(Ужгород).

КАЛЕНДАР ІГОР

Вища ліга. Перше коло

1 тур		17 серпня — четвер	
25 липня — вівторок		17 серпня — четвер	
1. «Чорноморськ» (Одеса) — «Кривий Ріг»	2. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	42. «Динамо» — СК «Миколаїв»	43. «Прикарпаття» — «Гніз» Тр
3. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	4. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	44. «Таврія» — «Торпедо»	45. «Карпати» — «Дніпро»
5. «Кривий Ріг» (Кривий Ріг) — «Шахтар» (Донецьк)	6. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	46. «Кривий Ріг» — «Шахтар»	47. «Торпедо» — «Карпати»
7. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	8. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	48. «Таврія» — «Торпедо»	49. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
9. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	10. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	50. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	51. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
11. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	12. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	52. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	53. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
13. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	14. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	54. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	55. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
15. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	16. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	56. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	57. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
17. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	18. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	58. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	59. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
19. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	20. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	60. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	61. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
21. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	22. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	62. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	63. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
23. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	24. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	64. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	65. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
25. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	26. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	66. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	67. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
27. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	28. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	68. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	69. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
29. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	30. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	70. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	71. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
31. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	32. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	72. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	73. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
33. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	34. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	74. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	75. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
35. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	36. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	76. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	77. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
37. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	38. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	78. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	79. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
39. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	40. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	80. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	81. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
41. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	42. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	82. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	83. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
43. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	44. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	84. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	85. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
45. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	46. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	86. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	87. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
47. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	48. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	88. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	89. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
49. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	50. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	90. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	91. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
51. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	52. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	92. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	93. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
53. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	54. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	94. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	95. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
55. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	56. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	96. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	97. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
57. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	58. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	98. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	99. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
59. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	60. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	100. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	101. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
61. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	62. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	102. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	103. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
63. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	64. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	104. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	105. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
65. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	66. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	106. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	107. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
67. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	68. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	108. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	109. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
69. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	70. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	110. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	111. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
71. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	72. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	112. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	113. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
73. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	74. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	114. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	115. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
75. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	76. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	116. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	117. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
77. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	78. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	118. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	119. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
79. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	80. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	120. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	121. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
81. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	82. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	122. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	123. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
83. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	84. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	124. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	125. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
85. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	86. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	126. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	127. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
87. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	88. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	128. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	129. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
89. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	90. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	130. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	131. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
91. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	92. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	132. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	133. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
93. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	94. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	134. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	135. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
95. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	96. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	136. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	137. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
97. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	98. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	138. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	139. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
99. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	100. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	140. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	141. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
101. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	102. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	142. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	143. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
103. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	104. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	144. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	145. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
105. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	106. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	146. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	147. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
107. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	108. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	148. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	149. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
109. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	110. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	150. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	151. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
111. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	112. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	152. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	153. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
113. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	114. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	154. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	155. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
115. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	116. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	156. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	157. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
117. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	118. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	158. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	159. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
119. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	120. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	160. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	161. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
121. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	122. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	162. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	163. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
123. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	124. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	164. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	165. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
125. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	126. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	166. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	167. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
127. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	128. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	168. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	169. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
129. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	130. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	170. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	171. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
131. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	132. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	172. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	173. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
133. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	134. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	174. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	175. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
135. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	136. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	176. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	177. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
137. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	138. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	178. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	179. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
139. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	140. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	180. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	181. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
141. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	142. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	182. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	183. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
143. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	144. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	184. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	185. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
145. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	146. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	186. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	187. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
147. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	148. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	188. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	189. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
149. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	150. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	190. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	191. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
151. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	152. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	192. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	193. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
153. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	154. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	194. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	195. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
155. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	156. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	196. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	197. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
157. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	158. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	198. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	199. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»
159. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	160. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	200. «Шахтар» (Донецьк) — «Кіровоград»	201. «Шахтар» (Донецьк)

Пам'ять

Опишу вам
страшний епізод...

ПРОЧИТАЙТЕ у вашій газеті статтю «Гвинніця невідомо». Це наша 87-ма щоденна сторінка, де ми розповідаємо про події, які відбулися в Україні, на околиці якого знайдено могили. У серпні 1943 року до нас прибуло вояків з Східної області (Донецької) — з Ольшанського, Новоозарського, Волчанського, Маріупольського районів. Рік у тому, що я сам з Донецька і добре пам'ятаю.

Так-от, описував страшний епізод. 26 вересня 1943 року наша дивізія за Великим Токмаком штурмувала фашистські укріплення на річці Молочу. Я перебував на спостережній пункті командира дивізії. І ось о 9 — 10-й годині за кілометр-півтора задурили (наказ не сказав) батальйон гармат, постріли близько 20 кілометрів — і почути слабеньке «ура». В стереотипі побачив чорні димні стовпи виступили. Це жорстоко, але не було. Продивилися, а побачили, що це люди в цивільному, не всі мали навіть гармати, не кажучи вже про автомати. Не добили до ворожих траншей метрів 300, усеїну трупи сочили висоти, вони залетіли в траншею. Через певний час — вже без цих знайомих артилеристів — під крики «ура» вони знову піднялися, та «ура» не допомогло — лише додалися трупи та поранені.

Години о 14-й на СП дивізії з'явилася група цивільних парубків. Я запитав: «Звідкіль ви, хлопці?» — «А ми зі штурмової групи».

Заслуговали, що хлопці 1926 року народження, багатьом не було й сімнадцяти. Та вони були в німецькій окупації і за неї скрупулювали на першому. Вислідом до військомату, вогнища у вогнища, діли на пачки 2—3 гвинтівки і направили до складу штурмової (1) рот. Була така казівка Стівіла. А хлопців же, коли вони потрапили під окупацію, було по 15 років і менше. В кожному бачив провід, що їх залучили в окупацію? Чим же вони заміняли, що Радянська влада, як найближчих хлопців, позначила на них винуватість? Штурмовики (а це були люди) — і ті бачили зброю не воювали.

У той час, я 19-річний хлопець, подумав про страшне — про те, що ось ці замикаючи чоловічі населення України, хоча про не згадували про них, думали. А так і бачили і під час формування Діпра, і внаслідок Львівської.

Станіслав ФІШЕНКО,
Іззавід Великої Вітчизняної війни.
Дніпропетровськ.

Георгій ВОРОТНЮК. «Голос України»

Були їхні — стали наші?

ЩЕ НЕ ЗАБУТО, як років з 8 — 10 тому наші вітчизняні газети рясніли добірками під рубриками «Іхні зовчати». «Сенсация!» Інформація, за задумом авторів, мали викрикнути в народі: «Іхні зовчати» (тобто, значення, щось подібне, коли відверто, траплялося й у нашому власному домі, на тілках не прийнято було все от обидво-рі. А те під старістю рубрики зникли з м. мабуть, повідомлення, що їх подібно кажуть. Щоправда, слово «іхні» слід замінити на «наші»...

Виконком не рибка, але клонув

Можливо, прокуратура Ізмаїля, яка порушила справу «по факту зловживання службовим становищем посадовими особами виконкому при відкритті 2005 тисяч доларів, і розпуску клубу майданчик під прохолодним (тобто, поки що все тут у тумані, як ото на світанні дніахнісіх береги. Ясно тільки одне: з позабюджетного фонду мисливською зникла й, схоже, безповоротно, чимала валютна сума. Долари полетіли «у вирія» з берегів Дунаю аж на береги Балти, готівше — до Калінінграда. А гроші, на відміну від гравд, не завжди повертаються у рідні краі.

А сталося ось що: виконком (заради справедливості зауважимо: не міністерство — попереднього складу, члени якого, між іншим, і тепер займають свої місця в місті) перше допиту розшукував «Баварія». Точніше, його представництво в Ізмаїлі. З якого моту? Угода дає намір на це відповідь, проте не може не викликати кривий посмішки: «з метою захисту від інфляції» та в наші одержувати 12 відсотків річних. Представник «Баварія», однак, з Ізмаїлем незаремом зник. Як і тріть. Виконком міністерства мисливської тепер покладається на прокуратуру, а остання — на спільні російських колос...

Чи ж варто обурюватися нам, простим громадянам, коли дурно нас усього так тривалий компанії, коли наші мисливською пиймає на ганок шпирів? А віть, може, це кому-сь з того анкетування було в анкеті?

За сном нічного не видно

Хотіло нас не осяти і не осяти, пробіраючи повні діди містечка, що з'являються наочно великої міст?

— Та го ж не дача, а театр! Які колоїти!

А в цього, певно, цегла зайняв: й на триповерховий дів виставили, і на високому огорожу.

А в отого чому дах так анкетується? Нежже з нехаженої сталі?

Дивувати людські фантазії, що спирається на чималі гроші й матеріально-технічні ресурси, можна без кімчи-прав. І все ж усіх переконувати, як на мене, бізнесмен, що обслуговує собі франку в центрі села Рокослав Овідіопольського району. Про будинок не кажу — такі, за бажанням, можна знайти і в інших місцях. Принаймні, за зовнішнім виглядом (що там усередині — ніхто не знає, бо господар не дуже-то полюбляє спілкуватися з селянами). Зате огорожу. Ні, такій не немає, несе, іде. Земельну ділянку, робото город, бізнесмен обніс... скляними секціями. Скляо, зрозуміло, не виконає, а якщо спеціально — готівше, та ще й з візирками. Такі, кажуць, наносять «нікструмент».

Селіни, прокодахи, зупиняється, розкладають оту чужацію. Хлопець перекосяв селіни, перекосяв, перекосяв — це там: відскакує, мов від сталі. А старші люди подивляється-подивляється, стонуть плечима, мовляв: «І життя біється»...

Автодуэль

Надвечір'ям заступник директора однієї з одеських комерційних фірм повертався з роботи додому — на іномарці, зрозуміло. В салоні, окрім нього самого, були ще дружина та донька. І ось на вулиці Довгий «Вольво» мерсеша наїхав, і вилетів, притримувачи до убіччя, інша іномарка. Шоб уникнути аварії, директор мусив був зупинитися. З автомобіля-порнушка тут же вихопилися двє амакса, одні з них діди вистріла з пістолета у господаря «Вольво», після чого, повернувшись до свого авто, напалити стали убіччя.

А діди чималими, що так переїхали середнього одеського будиноків місто: поранений комерсант, зібравшись із силами, потягнув свою «Вольво» услід, зумів-таки дістати машину напалити і навіть таранити її. Не так, однак, щоб та зупинилася. На білорусі у комерсанта сил не вистачило, його відправили до лікарні.

Звичайнісінька, що так переїхали були сенсационо, з'ясування стосунків між бізнесменами-суперниками? Відповідь, можливо, дасть слідство. А віть, цілковито упереджені в цьому вемас: одні уже скаржили вбивств ділового левов стався в Одесі — й цілком у воду.

Одеська область.

Реклама

За кордоном є спадок.
Можливо, для Вас...

Українське бюро
(252034, Київ, вул. Золототорська, 2-а)
у справах про спадщину розшукує родичів

Померлих у Канаді:

- * Олександр Галиця, який народився 1904 року в Західній Україні чи в Польщі, батьком якого був Гаррі (Григорій) Лісор, а матір'ю Палагія, в дівоцтві Гаврилук.
- * Кунік Стефаній, який народився 1914 року в місті Стрий, батьками якого були Андрій Волеста та Магдалена, в дівоцтві Чабан.
- * Стадника Мориса-Тараса-Томаса, народився 1912 року в Канаді, батьками якого були Теодор та Антонія, які народилися в Галичанин. дідом і бабкою по матерінісіх діти — Тимко Галик і Софія Нукосава.
- * Копиш (Копиш) Михайло, який народився 1926 року в Україні.
- * Коротиниш Марія, який народився 1912 року в Україні, а саме: Чеслав Хомен, Анну Хороську, Маргу Гелю, Анну Барая, Петра Коротиниш, Марію Стефанівну та Параску Настасю.

Померлих у США:

- * Джени Мелі Анні Колкорд, яка народилася 1894 року в США, батьками якого були Валентин Зверовскі (Забровскі, Забровскі, Забровскі), який народився 1867 року в Польщі, та Леонора Флорек.
- * Елени Френсіс, в дівоцтві Клєна Дрозд (Дрост), яка народилася 1911 року в США, батьком якої Альберт, він же Войцех Дрозд (Дрост), народився 1864 року в Галичанин.
- * Едварда Мінтуса, який народився 1912 року в Галичанин, батьками якого були Станіслав Мінтус (Мінтас) і Антоніна, в дівоцтві Вокі.

Померлих у Німеччині:

- * Сергія Кнітке, зокрема його доньку Олену-Людвіку Кнітку, яка народилася 19.07.1934 року в Луцьку, матір якої завади Олена, в дівоцтві Кренскі, народилася 1909 року в Торчнін.

Померлих у Бельгії:

- * Філіпа (Павлія) Деслі, який народився 1923 року, батька якого звали Микола, а матір Ганна, в дівоцтві Герцелєвіч.
- Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити про це Українське бюро: Київ — 34, вул. Золототорська, 2-а, тел. (044) 224-16-67, факс (044) 229-28-35.

Інформація про четвертий випуск акцій
акціонерного комерційного банку «Фінбанк»

Відкриття передплата акцій банку.

Акціонерний комерційний банк «Фінбанк» Одеси засновано 16.08.1994 р. на підставі рішення зборів засновників — акціонерів (протокол № 1 від 27.08.1993 р.). Банк зареєстровано в Національному банку України (реєстраційний номер 223) 24 грудня 1993 року.

Перший випуск акцій на 1 200 000 000 крб. було проведено з 12.10.1993 по 12.12.1993 рр. І зареєстровано Міністерством фінансів України 08.02.1994 р. (свідоцтво № 44/1/94).

Другий випуск акцій на 3 800 000 000 крб. було проведено з 08.02.1994 р. по 15.04.1994 р. І зареєстровано Міністерством фінансів України 02.08.1994 р. (свідоцтво № 309/1/94).

Третій випуск акцій на 5 000 000 000 крб. було проведено з 10.05.1994 р. по 30.12.1994 р. І, відповідно статуту банку, фонд за балансом банку становить 10 000 000 000 крб.

Усього випущено 10 000 протистів (всесвітніх акцій номінальною вартістю 100 000 (сто тисяч) крб. кожна. Передплата акцій здійснювалася шляхом відкритого розміщення їх серед юридичних та фізичних осіб в Україні.

Рішення про проведення четвертого випуску акцій і збільшення статутного фонду до 100 000 000 000 (сто мільярдів) карбованців АКБ «Фінбанк» прийнято на загальних зборах акціонерів банку (протокол № 7 від 28 серпня 1995 р.).

Емісія акцій здійснюється за серією «Д» під номерами 100 001 — 1 000 000.

Випуск простіх іменних акцій в загальній кількості 900 000 штук номінальною вартістю 100 000 (сто тисяч) крб. кожна на загальну суму 90 000 000 000 (дев'яносто мільярдів) карбованців.

Предмет і мета діяльності банку — використання залучених і власних кредитних ресурсів банку на фінансування програм приватизації розвитку підприємств, різноманітних форм власності, насичення ринку товарами народного вжитку, прискорення розробки.

Представництвами акції можуть бути юридичні та фізичні особи.

Після сплати повної вартості заявлених акцій акціонер одержує спеціальні сертифікати, а потім акції банку.

В разі передплати статутного фонду ще купувати акції суму передплати повертуть юридичним та фізичним особам в черговому порядку.

В разі невиконання акцій (протягом трьох місяців прострочення) їх вилучать, статутний фонд зменшуватимуть на величину невиконаних акцій відповідно до чинного законодавства.

Внески приймають на рахунок № 010901 в АКБ «Фінбанк» Одеси, МФО 328685.

Розрахунок акцій можна здійснювати в національній валюті, а також в іноземній валюті з перерахування суми вкладу в іноземній валюті за курсом Національного банку України на день купівлі.

Акціонери мають право одержувати дивіденди від банку, отримувати інформацію про стан справ банку, а також інші права, передбачені законодавством України і статутом банку.

Численні ринки з ділової діяльності банку, які можуть привести до зникнення ринків дивідендів, полягають у можливих негативних змінах у податковій політиці вітчизняних органів влади, Національного банку України щодо банку.

Порядок виплати дивідендів визначають загальні збори акціонерів згідно з Законом України «Про ціни паперів та фінансову біржу».

Розподіл дивідендів здійснюється відповідно загальних зборів акціонерів раз на рік, в місячний термін після проведення загальних зборів акціонерів, за результатами підсумків фінансового року.

Термін передплати акцій четвертого випуску: початок — 25 липня 1995 р. закінчення — 25 січня 1996 р. Юридичні та фізичні особи, які адреси для передплати: Україна, 270104, м. Одеса, пр-т Димитрова, 13, тел. 63-27-61, 28-03-85, 22-08-37, 28-06-06.

22 липня 1995 року. № 135 (1135)

